

Orestia

— un nou pașaport
cultural pentru trupa
craioveană

Produs în stagiunea trecută de Teatrul Național din Craiova, Théâtre de l'Union – Centre Dramatique National de Limoges et du Limousin și Offshore International Cultural Projects, în colaborare cu alte prestigioase instituții de peste hotare, spectacolul cu „Orestia” de Eschil, cea mai recentă creație a regizorului Silviu Purcărete în România s-a constituit chiar dinainte de a fi realizat un pașaport cultural pentru trupa craioveană. și asta s-a întâmplat pentru că spectacolele lui Silviu Purcărete au ajuns să fie dorite, cerute, invitate (doar să fie și premiate ar fi ceva mai greu) în toată lumea dinainte chiar de a se naște, numai de la vestea venirii lor pe lume. Cât privește „Orestia” nu știu ce i-au șoptit ursitoarele la leagăn, dar după o premieră cu ghinion la Craiova (Maia Morgenstern, bolnavă, a jucat cu 40° temperatură) și o primire destul de rece din partea criticii române de teatru, spectacolul a fost prezentat în Germania și Marea Britanie.

În luna iunie, „Orestia” s-a jucat în cadrul Ruhrfestspiele într-o hală de fier, și a fost primită de public cu aplauze și aclamații. Presa germană de specialitate a avut comentarii și pro și contra: „românul este înainte de toate un magician al imaginilor. Până în amănunt creează atmosfera prin intermediul luminii și al sunetului, cum aduce tensiunea mereu pe noi

culmi – iar asta este demn de văzut și de auzit”. (Gunther Henneke – Neue Osnabrucker Zeitung, 6 iunie 1998); „...regizorul cultivă un limbaj imagistic arhaizant, renunțând la modernisme și povestind în partea întâi linear întâmplările. După pauză însă, se confirmă bănuiala că Purcărete s-ar putea lăsa cuprins de furia imaginilor. De acum, montarea de la hala de fier din Marl se înecă din când în când în propria ei frumusețe”. (Rainer Wanzelius, Westfälische Rundschau, 6 iunie 1998); „Sumbră, bizară, mistică: tragedia greacă „Orestia”, spectacol prezentat de Ruhrfestspiele la hala minei August Victoria – un succes nebun! Drama petrecută în casa lui Agamemnon, pusă în scenă de regizorul român Silviu Purcărete, care a încântat în 1997 cu „Danaidele”, este pur teatru în mișcare!” (Bild NRW, Marl, 8 iunie 1998); „... beția, torentul imaginilor apar înfrânate, asupra multor tablouri planează stigmatul manierismului deja. Iar pozele stilizate din vechea mare operă nu sunt lipsite de un comic nedorit”. (Klaus Lamza, Recklinghausen Allegemein, 6 iunie 1998).

Peste numai câteva luni a urmat turneul din Marea Britanie (10-29 octombrie) care a inclus reprezentații la Barbican Center, sediul londonez al celebrei Royal Shakespeare Company, la Birmingham Repertory

Theatre și la Edinburgh Festival Theatre acolo unde, în urmă cu șapte ani, în august 1991, spectacolul „Ubu Rex cu scene din Macbeth” obținea „Premiul Criticii pentru cel mai bun spectacol de teatru” și „Premiul Fundației Hamada pentru excelență artistică”. În 1998, trupa craioveană și noul spectacol al lui Silviu Purcărete au avut parte de o primire călduroasă și de bune ecouri de presă: „Producția lui Silviu Purcărete cu trilogia antică a lui Eschil este spectaculoasă”, cu toate că este scaldată în sânge, există imagini de o frumusețe care taie respirația, combinate cu un umor negru grotesc și descurajant. [...] „harul lui Purcărete este în mod clar acela de a pune în lumină prezentul în aceeași măsură în care onorează trecutul” (Time Out, 14-21 octombrie 1998); „Pentru șovinii și xenofobii casnici care credeau în imaginea teatrului britanic ca fiind cel mai bun din lume, uimitoarea versiune a trilogiei eschiliene „Orestia” realizată de Silviu Purcărete cu Teatrul Național Craiova din România, ar trebui să vină ca o lovitură.” (Nicolas de Jongh, Evening Standard, 13 octombrie 1998).

Ultimul semn de apreciere a spectacolului craiovean „Orestia” în acest an a fost selecționarea sa pentru Festivalul Național de Teatru ce a avut loc la București în perioada 29 noiembrie – 6 decembrie.